

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗΣ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΕ ΘΕΜΑ:
«ΑΝΑΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ»**

05/10/2012

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι,

Σας καλωσορίζω στη σημερινή Ημερίδα που συνδιοργανώνει η Περιφέρεια Αττικής με την Ένωση Αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με θέμα: «Ανασχεδιάζοντας τη Δημόσια Διοίκηση».

Έχει γίνει σχεδόν «μόδα» πλέον όλοι να κατηγορούν το Κράτος και τη Δημόσια Διοίκηση ως τον «μεγάλο ασθενή», ως την αιτία της κρίσης, ως άνδρο ανομίας, διαφθοράς και γραφειοκρατίας.

Από την άλλη, όλοι αναγνωρίζουν την αναγκαιότητα στήριξης, αναμόρφωσης και εξορθολογισμού της Δημόσιας Διοίκησης.

Τα τελευταία χρόνια, έγιναν πολλές μελέτες για την λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, πολλοί νόμοι ψηφίστηκαν για στοχοθεσία στο Δημόσιο, αξιολόγηση υπηρεσιών και υπαλλήλων.

Δυστυχώς όλα έμειναν στα χαρτιά. Τίποτα δεν εφαρμόστηκε στην πράξη. Και αυτό είναι το μεγάλο μας πρόβλημα: στη θεωρία τα πάμε καλά. Στην πράξη αρχίζουν τα δύσκολα. Γραφειοκρατικές αντιλήψεις, κομματικά κατεστημένα, συντεχνιακά συμφέροντα,

προσωπικές στρατηγικές και πολλά άλλα συντελούν στο να συζητάμε τόσα χρόνια για το «επιτελικό κράτος» και τόσα χρόνια να μην μπορούμε να καταλήξουμε ούτε σε πέντε βασικούς άξονες δράσεις.

Στην πραγματικότητα, η δημόσια διοίκηση απλώς αντανakλά το ξεπερασμένο πρότυπο οργάνωσης του κράτους, τις παθογένειες του ελληνικού πολιτικού συστήματος, τον στρεβλό τρόπο ανάπτυξης, καθώς και τις επιδιώξεις των κυβερνήσεων να εξυπηρετήσουν συμφέροντα ασυμβίβαστα με την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Δεν μου αρέσουν οι γενικεύσεις, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα, και θα πρέπει να την δούμε κατάματα για να ξεριζώσουμε νοοτροπίες δεκαετιών.

Όλα αυτά τα ανέχτηκε, για να μην πω πως τα εξέθρεψε το πολιτικό σύστημα. Ένα πολιτικό σύστημα στρεβλό, που μοναδικό του μέλημα ήταν η εξασφάλιση της επιβίωσής του με οποιοδήποτε μέσο και κόστος.

Στο εξωτερικό συνήθως μελετάνε και σχεδιάζουν με λεπτομέρειες, μια μεταρρύθμιση για μια δεκαετία, και σε ένα χρόνο την εφαρμόζουν στην πράξη.

Εμείς εδώ σχεδιάζουμε μια μεταρρύθμιση μέσα σε λίγους μήνες, και μας παίρνει δέκα χρόνια να την εφαρμόσουμε στην πράξη και να διορθώσουμε τις ατέλειές της, με σωρεία τροποποιήσεων, Υπουργικών Αποφάσεων, εγκυκλίων κ.λπ. που θα ερμηνεύουν τον νόμο. Ή στη χειρότερη περίπτωση, να αποδομούμε τη μεταρρύθμιση που ήδη ψηφίσαμε.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο νόμος με τις περισσότερες αλλαγές, είναι ο «νόμος Πεπονής» για το ΑΣΕΠ (Ν. 2190/94).

Ο Καλλικράτης έχει μόνο 2 χρόνια ζωής και μετράμε ήδη 14 νόμους μέσα σε αυτά τα δύο χρόνια, που αλλάζουν ή τροποποιούν άρθρα του. Αυτό κάτι δείχνει....

Το ίδιο είχε συμβεί και με τον Καποδίστρια και το νόμο για την καθιέρωση της αιρετής Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Το φαινόμενο είναι διαχρονικό, και θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

Οι παθογένειες του ελληνικού κράτους -και ιδίως τα φαινόμενα διαπλοκής, διαφθοράς, πελατειασμού, ευνοιοκρατίας και συναλλαγής- αποτελούν τις σημαντικότερες γενεσιουργές αιτίες της σημερινής οικονομικής και κοινωνικής κατάρρευσης. Αυτό άλλωστε επισημαίνουν επί της ουσίας, με πρόσφατες εκθέσεις και αναλύσεις τους, τόσο ο ΟΟΣΑ όσο και τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κρίση απλώς αποκάλυψε με πιο ανάγλυφο τρόπο αυτές τις παθογένειες της ελληνικής πραγματικότητας.

Με δεδομένο ότι οι έως τώρα πολιτικές απέναντι στο κράτος αποδείχθηκαν είτε μικροκομματικές είτε άτολμες και ατελέσφορες, το πολιτικό σύστημα βρίσκεται μπροστά σε δύο εναλλακτικές επιλογές:

είτε να συνεχίσει να κινείται αντανάκλαστικά και σπασμωδικά, υιοθετώντας βεβιασμένες, πρόχειρες και αμφίβολης αποδοτικότητας λύσεις,

είτε να προχωρήσει με αποφασιστικότητα στο σχεδιασμό και την υλοποίηση ενός σχεδίου για τη θεμελίωση ενός ισχυρού και επιτελικού εθνικού κράτους, που θα μπορέσει πράγματι να ανταποκριθεί, βάσει ενός ολοκληρωμένου πολιτικού σχεδίου, στις τεράστιες απαιτήσεις της εποχής, προκειμένου η χώρα να βγει από την κρίση.

Το μεγάλο λοιπόν ερώτημα που ανακύπτει είναι το ακόλουθο: Θα τολμήσουν τα κόμματα -κι όχι μόνον αυτά που στηρίζουν την κυβέρνηση- να αρθούν χωρίς χρονοτριβές στο ύψος των περιστάσεων, ως προς τον «μεγάλο ασθενή» της ελληνικής κοινωνίας ή θα περιχαρακωθούν και πάλι, για μια ακόμη φορά, στις μικροκομματικές σκοπιμότητες που μας οδήγησαν στο χείλος του γκρεμού; Οι επόμενοι μήνες θα δείξουν...

Ελπίζω η σημερινή ημερίδα να θέσει σοβαρούς προβληματισμούς σχετικά με τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και να απαντήσει στα κρίσιμα ερωτήματα.

Μακριά από το κλίμα κατασυκοφάντησης της Δημόσιας Διοίκησης και των υπαλλήλων εν γένει, και χωρίς τη δαμόκλειο σπάθη των απολύσεων να αιωρείται, πρέπει να θέσουμε τις βάσεις για μια νέα, αποτελεσματική, οικονομικά αποδοτική και φιλική προς τους πολίτες Δημόσια Διοίκηση.

Θέλω να συγχαρώ την πρωτοβουλία των νέων επιστημόνων της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και αναμένω τα συμπεράσματά της σημερινής ημερίδας να κωδικοποιηθούν άμεσα, και να αξιοποιηθούν από το αρμόδιο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Σας ευχαριστώ